

Crítica*
teatre

Francesc Massip

Opereta
gòtica

Una opereta de butxaca fa les delícies del públic al Versus de la mà d'un conjunt de joves intèrprets comandats per Joan M. Segura, que s'ha fet càrrec també de l'esbojarrada coreografia. Es tracta de *Ruddigore o la nissaga maleïda*, una deliciosa intriga de conte gòtic deguda a W.S. Gilbert i amb música d'Arthur Sullivan, tot un clàssic de l'humor musical que funciona de meravella en el petit espai central sense escenografia, que és recorregut pels cinc intèrprets en un moviment frenètic, una gestualitat desconstruïda i una estètica descordada d'humor negre. Negritud que es transmet al maquillatge i al vestuari, i que s'acorda amb el to de paròdia que presideix l'escenificació. Els intèrprets, desimbolts i ben afinats, condueixen la trama pel pedregar de la facècia, com correspon al gènere i, amb un ritme trepidant, ressegueixen les ro-

'Ruddigore...' fa les delícies del públic de la mà d'una jove companyia

cambolesques peripècies d'un baronet que es disfressa de granger per defugir l'obligació criminal que pesa sobre la seva nissaga i s'enamora d'una xicota tan tímida com ell. L'un s'escuda rere un ànec negre, l'altra es parapeta amb un manual de bon comportament que quan li convé, però, aprèn a estripar.

Quan es creu que ja ha burlat el malefí, els avantpassats surten dels quadres emmarcats que poblen el castell i el cominen a acomplir el prescriptiu criminari d'una persona humana. El baronet desemmascarat branda la paleta matamosques ensangonada, però l'estirp no accepta insectes entre els assassinats. Llavors recorre al mata-rates i altres martingales. Tot és espaterrant, ple d'acudits que fan les delícies del públic. I les actuacions són àgils, amb una gran capacitat per a la paròdia. Un espectacle fet a mida del petit format i per assegurar una franca diversió.

* **Ruddigore o la nissaga maleïda**, DE GILBERT & SULLIVAN. VERSUS TEATRE.

L'extracció de més de 20.000 metres cúbics de terra ha posat al descobert la monumentalitat del poblat iber dels Vilars d'Arbeca

Fortalesa amagada

Joan Tort
LLEIDA

Excavadores i camions han treballat durant un mes i mig per retirar més de 20.000 metres cúbics de terra i posar al descobert la monumentalitat de la fortalesa dels Vilars d'Arbeca (les Garrigues). La fortificació iberica ja es coneixia des de fa anys i les lentes excavacions, per manca de diners, anaven mostrant a poc a poc la importància del jaciment que ara, aquest desembre, ha culminat amb el buidat del fossat i la constatació que tenia fins a 13 metres de profunditat i 20 d'amplada. Ressalten unes muralles imponents i les punxegudes pedres als seus peus, que feien encara més inexpugnable aquest fortí.

La monumentalitat que ara mostra els Vilars permet afrontar un pla director que fa temps que està escrit i avançar en la construcció de serveis per fer visitable el jaciment, com un centre d'interpretació o un aparcament, segons explicava el director de les excavacions i catedràtic de Prehistòria de la Universitat de Lleida (UdL), Emili Junyent.

Més diners

Aquest darrer impuls —el buidat del fossat— ha estat possible gràcies a una esmena als pressupostos de l'Estat del 2007 que l'Entesa Catalana de Progrés va arrencar a darrera hora al Senat per implicar el ministeri de Cultura als Vilars perquè hi aportés mig milió d'euros.

Vista aèria de les restes dels Vilars d'Arbeca, fortificació d'època iberica ■ GRUP D'INVESTIGACIÓ PREHISTÒRICA DE LA UDL

La fortificació iberica dels Vilars d'Arbeca és la que té més envergadura de l'Estat espanyol

Els Vilars d'Arbeca és únic. Arreu de l'Estat hi ha poblats i petites ciutats ibèriques, però cap fortificació de l'envergadura de la construcció garriguenca. Es tracta d'una edificació de defensa, construïda al segle VIII aC i que es va deshabitar cap al 350 aC. Era una fortalesa habitada per una comunitat guerrera d'unes 150 persones que dominava un ampli territori, segurament els senyors d'aquesta àrea, un petit príncep o aristòcrata que va fer als Vilars una gran ostentació de poder amb torres i muralles infranquejables.

No hi ha, però, cap palauet o casa que destaquï de les altres, cosa que també fa pensar als experts que

potser era un clan noble el que regentava els Vilars. Té forma circular, s'hi han trobat ceràmiques, una estructura molt ben compartimentada amb habitacles i carrers, per acabar al centre amb un dipòsit d'aigua.

Trobar la necròpoli

Junyent explica que encara queda molta feina, com seguir exvacant a l'interior del fortí, restaurar, treballar en un tram del fossat i acabar de definir els sistemes de defensa i accessos, ja que hi ha una porta més enllà del fossat amb un passadís estret de 13 metres de llarg per un d'ample, segons el catedràtic de la UdL. I el gran repte: trobar la necròpoli, "que donaria moltes pistes i expli-

caria molt més de les persones que vivien en aquesta fortalesa", afegeix Emili Junyent.

El director de l'excavació porta 23 anys treballant als Vilars, gràcies a petites ajudes i a molts estudiants, però el seu somni és arribar als 25 anys tallant la cinta d'un monument preparat per ser visitable i un gran reclam turístic i cultural. Compta amb la implicació de la UdL i l'Ajuntament d'Arbeca (que ultima dues expropiacions per ampliar l'espai d'excavacions), així com l'entusiasme de l'Associació d'Amics dels Vilars, però falten diners i compromís de les administracions "per a un monument excepcional", afirma Junyent. ■

Música: Concert de Cap d'Any

El retorn (musical) de Woody Allen

Després de rodar durant sis setmanes a la capital el film *Vicky Cristina Barcelona*, Woody Allen ha tornat a la ciutat. Però no ho ha fet per retocar el film, sinó per tocar ahir al Liceu amb la seva New Orleans Jazz Band, els membres de la qual van sovintejar el bar de la Casa Fuster mentre el realitzador es passejava amb Scarlett Johansson i Javier Bardem. ■ RUTH MARIGOT

Quasi 3 milions de visites a la Sagrada Família

Redacció
BARCELONA

La Sagrada Família ha confirmat aquest 2007 el seu lideratge com a monument més visitat amb 2.839.030 persones, un 12% més que l'any 2006. De fet, en els últims quatre anys el creixement de públic ha estat constant. El 2003 tot just superava els dos milions de visitants i ara ja s'acosta als tres milions. ■